

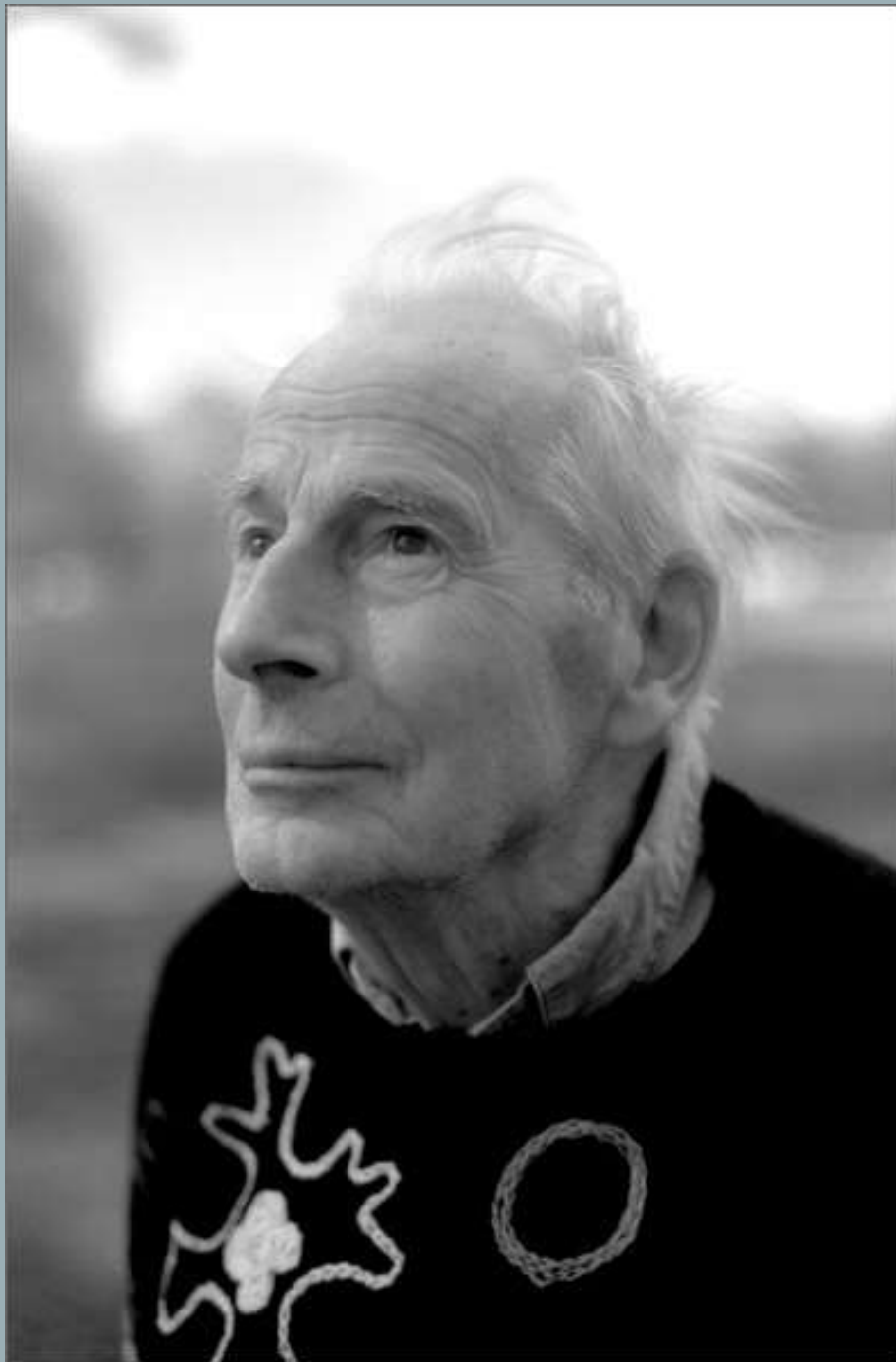

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ Г.С.СКОВОРОДИ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ

Презентація курсу вільного
вибору
«Екофілософія. Біофілософія»
для аспірантів 1 курсу

АНОТАЦІЯ

- Екологія як глобальна дисципліна продовжує наголошувати на детальних дослідженнях специфічних природних зв'язків та систем, дослідження саме життєвого середовища у глобальному розумінні. Життєве середовище—великий конгломерат умов, з яким індивіди та природні елементи пов'язані поміж собою. У цьому плані зрозумілими стають дослідження, які проводив Римський клуб та інші суспільні організації. В дослідженнях питання екофілософії ми маємо нагоду спиратися на синтез ідей Д. Белла, Ф. Фукуями, Е. Тоффлера, М.Е.Зелінського, П.В. Рубцова. Не можуть оминати наукової зацікавленості праці С.Б. Кримського, Б.М. Ханжина, І.В. Вишева. Усе означене допомагає розуміти стратегії у філософському розгляді питань розвитку майбутнього середовища та екологічних перспектив за допомогою екофутурології.
- Сучасна екологічна ситуація спонукає до перегляду змісту екологічної освіти, змісту екологічного знання та перебігу екологічного пізнання у вищих навчальних закладах. Екологічне знання слід розглядати як сукупність різних видів знання: повсякденно-практичного екологічного знання (досвіду) та наукового екологічного знання. Екологічне пізнання можна вибудовувати на основі структури екологічного знання, однак раціонально доповнювати більш широким спектром навчальних курсів, спрямованих на вироблення екологічної поведінкової моделі в навколишньому світі (екофілософія, екоетика, екокультура тощо).

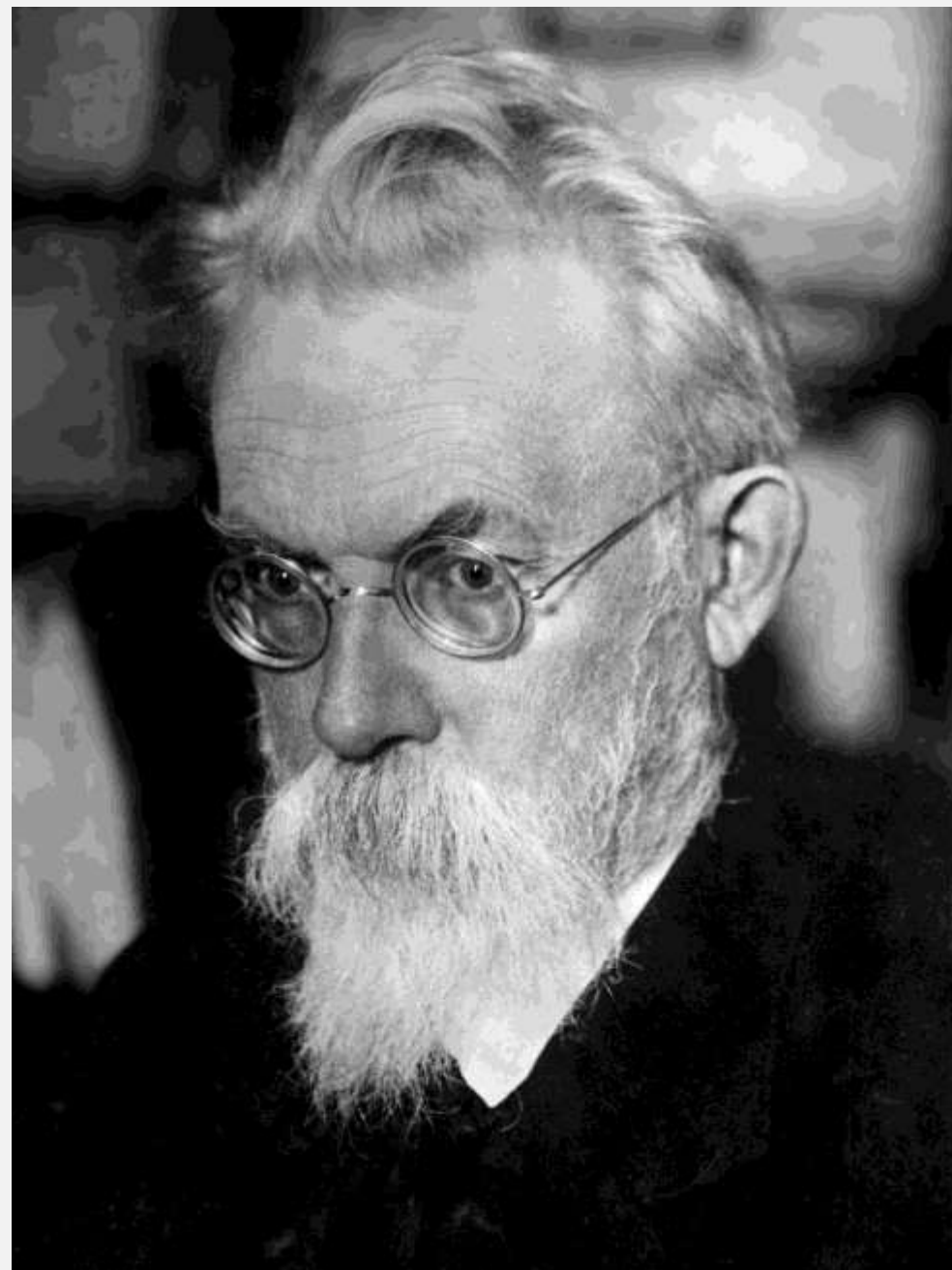

Термін був вперше використаний норвезьким філософом Арне Нессом в 1973 р. Він був основоположним в його глибинній філософії, і синонімом «екологічної мудрості».

Сам Несс визначав екософію як: Під екософією я розумію філософію екологічної гармонії або балансу. Як і будь-яка «софія», вона містить норми, правила, постулати, пріоритети і гіпотези, що стосуються стану справ у Всесвіті. Напрямки інтересів екософії варіативні, і включають не тільки факти забруднення, ресурси, населення і т. д., але і ціннісні пріоритети.

У тлумаченні В. І. Вернадського екофілософія виступає як суб'єктивна мудрість, яка має у собі **«індивідуально пережиту і прийняту систему цінностей, з точки зору якої людина спостерігає та оцінює природу і свої зв'язки з нею»**

У нього можуть бути й свої індивідуальні оцінки природи та форми взаємин з нею. Ці сторони свідомості й беруться до уваги Нессом. З оглядом на це, екофілософія є нічим іншим як свідомістю окремих людей.

Основні форми роботи

Лекції

Іспит

Семінари

модульний
контроль

дискусії

тренінги

опитування

Ділові ігри

Складання
ментальних карт

Написання тез,
доповіді, есе

тестування

ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ

- упорядковувати основний зміст усіх розділів курсу, розуміння концептів екофілософії та біофолософії;
- визначати та здійснювати аргументацію поглядів Видатних мислителів світової та української філософії, виходячи з різних соціокультурних та світоглядних контекстів;
- орієнтуватися у сукупності різних думок, концепцій, вірувань та цінностей, аргументувати власну світоглядну позицію, вести діалог і полілог, брати участь у дискусіях про засади життєдіяльності людини, а також формувати власну позицію у вирішенні складних проблем суспільної свідомості;
- використовувати досвід видатних мислителів минулої та сучасної екофілософії та біофілософії для ретельного аналізу закономірностей людського буття, більш глибокого розуміння особливостей розвитку природничого та соціального світу, й на цьому підґрунті краще розібратись з власним внутрішнім миром та стосунками з зовнішнім середовищем;
- формування системного наукового світогляду, професійної етики (дотримання норм і принципів академічної доброчесності) та загальнокультурного кругозору

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ

- застосування системного підходу: вміння бачити місце питання, що розглядається, як в структурі теми, так і в структурі курсу в цілому;
- правильність та повнота розкриття питання, вміння чітко, логічно, систематизовано викласти матеріал;
- рівень осмислення навчального матеріалу, повнота розкриття змісту понять, характеру закономірних зв'язків та залежностей між явищами, які вони відображають, точність застосування наукових термінів;
- рівень виявлення аналітичних вмінь, вміння обґрунтувати основні положення викладеного матеріалу, демонструючи навички наукового узагальнення проблеми та вміння зробити достатньо мотивовані висновки;
- вільне володіння матеріалом – мається на увазі як вміння зробити його повний або концентрований виклад так і вміння використовувати матеріал у новій навчальній ситуації, знання основних концепцій проблеми, яка розглядається, вміння мотивовано викласти власну точку зору;
- вміння бачити прикладний аспект (практичне застосування) знань, що висвітлюються;
- використання додаткової літератури;
- культура мовлення.

Викладач

*Корж Анна
Вікторівна,
кандидат
філософських наук,
доцент*